

**ПРАВИЛНИК
ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ИНТЕЛЕКТУАЛНАТА И ИНДУСТРИАЛНА
СОБСТВЕНОСТ И ЗА РАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА ЗНАНИЯ В
МЕДИЦИНСКИ УНИВЕРСИТЕТ – СОФИЯ**

*Приет с решение на Академичния съвет на Медицински университет-София
на 25.10.2016 г. (Протокол №6)*

I. Въведение

Медицинският университет – София (МУ-София) определя разпространението на знания като своя стратегическа мисия за улесняване на свободния обмен и на използването на идеи в общество на динамичното знание, с цел повишаване на конкурентоспособността и благополучието на университета чрез сътрудничество на академичния му състав с индустриалния сектор за съвместна научноизследователска дейност.

Ефективното използване на резултатите от публично финансираната научноизследователска дейност зависи от доброто управление на интелектуалната и индустриална собственост. Активното участие на университета в управлението на тази собственост и разпространението на знания, както и за изследователска дейност на договорна основа, е от съществено значение за създаването на социално-икономически ползи, включително за привличане на студенти, учени и нови средства за финансиране.

II. Цели

Чл. 1. (1) При осъществяването на научноизследователска си дейност МУ-София се стреми да насърчава управлението на интелектуалната и индустриална собственост в съответствие с капацитета и уменията на академичния състав за :

1. разпространение на знания – създаване и разпространение на обектите на интелектуална и индустриална собственост в резултат на извършваната научноизследователска дейност;

2. повишаване на информираността и уменията на студентите в сферата на медицинската наука по отношение на интелектуалната и индустриална собственост и разпространението на знания;

3. защита на интелектуалната и индустриална собственост и на публично разпространяваните знания чрез прозрачен и свободен достъп до резултатите от научните медицински изследвания;

4. равнопоставеност и справедливо третиране на участниците в научноизследователски проекти на университета, на национално и международно ниво по отношение на собствеността и достъпа до правата на интелектуална и индустриална собственост и разпространението на знания, за взаимна изгода на всички партньори;

5. подобряване на възможностите за научно развитие и професионална квалификация на академичния състав на университета.

III. Общи положения

Чл. 2. (1) Настоящият Правилник урежда регистрирането, закрилата, използването и прехвърлянето на права върху обекти на интелектуална/индустриална собственост и патенти/полезни модели, притежавани от и/или създадени в рамките на Университета, при изпълнение на задължения, произтичащи от трудови или други правоотношения, както и реда за закрила и използване на обекти на интелектуална собственост и индустриална собственост, върху които са придобити права по друг начин.

(2) Обекти на интелектуална собственост и индустриална собственост или разпространение на знания са:

1. изобретения, полезни модели, търговски марки, както и оригинални софтуер, методи, апаратури, образци и произведения на науката и литературата.:

2. възпроизведени учебни материали, помагала, научни трудове, индустриална собственост под формата на новосъздадени изобретения, специалности и специализации, създадени от академичния състав при изпълнение на дейност по трудови правоотношения.

3. интелектуалната или индустриалната собственост възникнала в резултат на сключен договор за съвместно изследване или споразумение за безвъзмездна помощ.

4. създадени по договор чрез възлагане на услуги.

(3) Правилникът урежда и използването на права на интелектуална и индустриална собственост на трети лица, с цел осигуряване на свободното им упражняване за дейностите на Университета.

Чл. 3. (1) Медицинският университет – София и неговите основни структурни звена е притежател на обект на интелектуална и индустриална собственост или разпространение на знания по реда на чл. 2, когато при създаването им:

1. авторът/изобретателят е изпълнявал присъщите за длъжността му трудови задължения.

2. авторът/изобретателят е изпълнявал задължения извън посочените по т. 1, но те специално са му били възложени и от това се е очаквало тяхното създаване;

3. авторът/изобретателят е използвал материални или финансови ресурси на МУ - София.

(2) Правата върху обекти на интелектуална и индустриална собственост, създадени от докторанти при разработване на техните дисертационни трудове, на проекти, включващи трети лица, както и върху разработки, на базата на обекти, създадени и притежавани от МУ-София, принадлежат на Университета, освен ако в договора не е предвидено друго.

Чл. 4. (1) Настоящият правилник не се прилага за научни продукти, разработени с цел научното развитие на техните създатели, като статии в научни списания, доклади на конференции, учебни помагала, чието написване не е възложено от МУ-София, и не са използвани финансови средства и интелектуална и материална собственост на МУ-София.

(2) Настоящият правилник не се отнася за обекти на интелектуална и индустриална собственост или разпространение на знания, които имат характер на класифицирана информация и са предмет на други правила.

(3) Настоящият правилник не се отнася за обекти на интелектуална и индустриална собственост или разпространение на знания, които са предмет на договореност с държавни органи и институции по техни специфични правила.

Чл. 5. (1) При осъществяване на научноизследователската дейност в МУ-София се прилагат следните принципи:

1. насърчаване създаването, използването и защитата на интелектуалната и индустриалната собственост или разпространението на знания с цел оптимизирането на социално-икономическите ползи от нея;

2. създаване на насърчителни мерки за гарантиране законосъобразното прилагане на политиката за управление на интелектуалната и индустриалната собственост или разпространението на знания;

3. прозрачност и публичност на резултатите от научноизследователската дейност.

(2) Защитата и упражняването на своята интелектуална и индустриална собственост или разпространението на знания в МУ-София следва да е в съответствие с действащото законодателство в страната и нормите на Европейското право.

IV. Процедури за регистриране и използване на създаден интелектуален и индустриален продукт или разпространение на знания

Чл. 6. (1) При създаване на:

1. интелектуален и индустриален продукт или разпространение на знания;
2. патентоспособни изобретения и полезни модели, регистрирани по реда на ЗПРПМ, създадени в резултат на научноизследователската дейност, техните автори незабавно уведомяват ръководителя на съответното основно структурно звено, като прилагат пълно описание на продукта, обект на авторска защита и изходна документация за неговата регистрация/патентоване в съответен формуляр за идентификация на интелектуална и индустриална собственост или разпространение на знания и за регистрирания патент/полезен модел . За достоверна дата на уведомяването се счита датата поставената от деловодството на съответното звено.

(2) Изобретателят, който е създал служебно изобретение, има право да бъде посочен и право на справедливо възнаграждение, ако такова не е било предвидено в съответния договор. При определяне на възнаграждението се вземат предвид:

1. печалбата, реализирана от всички видове използване на изобретението по време на действието на патента;

2. ценността на изобретението;

3. приносът на Университета, изразяващ се в инвестираните средства за създаване на изобретението, предоставеното оборудване, материали, знания, опит, персонал и друга помощ. Възнаграждението се дължи от Университета, а когато той не е патентоприетел - от него и патентоприетеля солидарно.

(3) Когато възнаграждението по ал. 2, независимо дали е уговорено в договор или е определено съгласно посочените правила, е несправедливо с оглед на реално получената печалба и ценността на изобретението, то може да бъде увеличено по искане на изобретателя.

Чл. 7. (1) Правото на заявяване за регистрация на изобретенията/авторските права принадлежи на изобретателя/автора или на неговия правоприемник. Когато правото на заявяване принадлежи на няколко лица, то се упражнява от тях съвместно. Отказът на едно или на няколко от тях да участват в заявяването или в процедурата по издаване на патента или регистриране на авторско право не е пречка останалите да извършват предвидените по закон действия.

(2) Счита се, че заявителят/авторът има право на заявяване/регистриране, докато не се установи друго по съдебен ред.

Чл. 8. (1) Деканът/директорът на съответното основно структурно звено, при необходимост, възлага на избран от него оценител изготвянето на оценка и препоръка за използването на този изследователски резултат.

(2) В случаите, когато деканът/директорът на основното структурно звено е автор или съавтор на интелектуален продукт, оценителят се определя от Ректора на МУ-София.

Чл. 9. Посоченият оценител в седемдневен срок от възлагането дава становище относно възможностите за регистрация на създадения продукт като интелектуална/индустриална собственост или патент/полезен модел, към което прилага попълнен формуляр за оценка.

Чл. 10. Когато в процеса на създаване на интелектуален/индустриален продукт или патент/полезен модел се налага ползването на обекти на интелектуална собственост, върху които има установени изключителни права на трети лица, оценителят дава становище относно необходимостта от получаване на съгласие за тяхното използване.

Чл. 11. Деканът/директорът на съответното самостоятелно структурно звено в тридневен срок уведомява Ректора на МУ - София за създаването интелектуален/индустриален продукт или патент/полезен модел, като прилага попълнен формуляр за неговата потенциална търговска реализация и предложение за финансиране, както и прави предложение за финансиране от Академичния съвет (АС) на МУ – София при необходимост.

Чл. 12. В седемдневен срок от постъпване на уведомлението, основното структурно звено изготвя мотивиран доклад, съдържащ оценка на научния резултат и предложение до Академичния съвет за финансиране на процедурата по закрила на продукта.

Чл. 13. На първото следващо заседание от постъпване на предложението, АС на МУ – София взема решение по направеното предложение. За решението, с което се одобрява направеното предложение, незабавно се уведомява основното структурно звено – вносител на предложението.

Чл. 14. В едномесечен срок след получаване на уведомлението, основното структурно звено в сътрудничество с авторите изготвя окончателната документация по подаване на заявката за регистрация на съответния интелектуален продукт/патент в Патентното ведомство на Р България.

Чл. 15. Основното структурно звено осъществява кореспонденцията във връзка с регистрацията на обектите на интелектуална собственост в Патентното ведомство на Република България и предприема действия за тяхната закрила.

Чл. 16. Основното структурно звено вписва във входящ дневник всички депозиранни от самостоятелните звена уведомления по чл. 10 и съхранява досиета за всяка заявка.

Чл. 17. По всяко предложение, Основното структурно звено преценява условията на създаването на обекта на интелектуална собственост и определя възнаграждение на неговите създатели, въз основа на:

1. печалбата, реализирана от всички видове използване на продукта по време на действието на правната закрила (ако специалният закон предвижда такава);
2. ценността и търговската реализация на създадения продукт;
3. приносът на работодателя (възложителя), изразяващ се в инвестираните средства за неговото създаване, предоставеното оборудване, материали, знания, опит, персонал и друга помощ.

Чл. 18. Основното структурно звено съдейства за предоставяне на лиценз за ползване на обекти на интелектуална собственост, притежание на МУ-София и нейните самостоятелни звена, по заявление на членове от академичния състав и докторанти в МУ – София.

Чл. 19. Заявлението по чл. 18 се подава в писмена форма до ръководителя на основното структурно звено, който е длъжен да се произнесе в срок до 20 работни дни след депозирането ѝ.

Чл. 20. Отстъпване на ползването на обекти на интелектуална собственост става с решение на факултетния съвет на основното структурно звено, по предложение на автора. В случаите, в които интелектуалният продукт е притежание на МУ – София, решението се взема от факултетния съвет на основното структурно звено, което е разработило интелектуалния продукт.

Чл. 21. Сключените договори за отстъпване на ползването на обекти на интелектуална собственост се вписват в базата-данни на всяко основно структурно звено.

Чл. 22. Ако в тримесечен срок от получаване на уведомление от изобретателя за създаването на изобретението работодателят не подаде заявка, правото на заявяване на изобретение, създадено при условията на трудово правоотношение, преминава върху изобретателя. Правото на заявяване може да принадлежи съвместно на работодателя и на изобретателя, ако това е предварително уговорено в договор.

Чл. 23. (1) Университетът, изобретателят, изпълнителят и авторът са длъжни да се въздържат от действия, които накърняват правата по този член.

(2) Когато предмет на патента е продукт (изделие, устройство, машина, съоръжение, вещество и др.), патентоприитежателят има право да забрани на трети лица да извършват следните действия:

1. произвеждане на продукта;

2. предлагане за продажба, търговия с продукта, включително внос, използване или съхраняване на склад на продукта за предлагане, продажба или използването му.

(3) Когато предмет на патента е метод, патентоприитежателят има право да забрани на трети лица да извършват следните действия:

1. прилагане на метода;

2. извършване на всички действия, изброени в ал. 2, т. 2, по отношение на продукта, директно получен при използване на метода.

(4) Предоставяната с патент закрила на биологичен материал, притежаващ специфични качества в резултат на изобретението, обхваща всеки биологичен материал, извлечен от този биологичен материал посредством размножаване или мултиплициране в идентична или различна форма и със същите качества.

(5) Правото на патент принадлежи на лицето, което има право на заявяване по силата на чл. 6 от настоящия Правилник.

(6) Авторът има право на следните неимуществени права:

1. да реши дали създаденото от него литературно произведение, включително произведение на научната и техническата литература, на публицистиката и компютърна програма може да бъде разгласено и да определи времето, мястото и начина, по който да стане това, при които това право се уговаря по договор;

2. да иска признаване на неговото авторство върху произведението;

3. да реши дали произведението му да бъде разгласено под псевдоним или анонимно;

4. да иска името му, псевдонима му или друг идентифициращ го авторски знак да бъдат обозначавани по съответния начин при всяко използване на произведението;

5. да иска запазване на целостта на произведението и да се противопоставя на всякакви промени в него, както и на всяко друго действие, което би могло да наруши законните му интереси или личното му достойнство;

6. да променя произведението си, ако с това не се нарушават права, придобити от други лица;

7. на достъп до оригинала на произведението, когато то се намира във владение на друго лице и когато това е необходимо с оглед упражняване на неимуществено право, предвидено в Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП);

8. да спре използването на произведението поради промени в убежденията си, като обезщети за претърпените вреди лицата, които законно са придобили правото да използват произведението.

(7) Авторът има изключителното право да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица, освен в случаите, за които ЗАПСП разпорежда друго. За използване на произведение се смятат действия като:

1. възпроизвеждането на произведението – мултимедийни продукти, бази данни, компютърен софтуер, статии, сборници, учебни материали, водените дневници и др;
2. разпространението сред неограничен брой лица на оригинала или екземпляри от произведението;
3. публичното представяне или изпълнение на произведението;
4. излъчването на произведението по безжичен път;
5. предаването и препредаването на произведението по кабел;
6. превеждането на произведението на друг език;
7. преработката и синхронизацията на произведението. Преработка е и приспособяването и внасянето на всякакъв вид промени в произведението, както и използването на произведението за създаване на ново, производно от него произведение;
8. предлагането по безжичен път или по кабел на достъп на неограничен брой лица до произведението или до част от него по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях;
9. вносът и износът в трети държави на екземпляри от произведението в търговско количество, независимо дали са произведени законно или в нарушение на правото по т. 1.

Чл. 24. (1) МУ-София насърчава активното участие на академичния си състав , заедно с неговите студенти и докторанти, в създаването на обекти на интелектуалната/индустриалната собственост и/или патент/полезен модел в резултат на научноизследователската дейност.

(2) Университетът има изключително право без разрешение на автора и без заплащане на възнаграждение, доколкото в трудовия договор не е уговорено друго, да използва така създаденото произведение за свои цели. Университетът може да упражнява това право по начин и до степен, съответстващи на обичайната му дейност.

(3) Авторското право върху произведение, създадено по поръчка, принадлежи на автора на произведението, освен ако в договора за възлагане не е предвидено друго.

(4) Ако не е уговорено друго, Университетът в качеството си на поръчващ има право да използва произведението без разрешение на автора за целта, за която то е било поръчано.

(5) На студентите следва да се предостави възможност да участват в научноизследователската дейност съвместно с академичния състав на университета.

(6) В случаите, когато изследователски проект е субсидиран от трета страна по силата на договор или дарение, студенти могат да участват в проекта, като сключат предварителен договор за това с Университета. Договорът урежда собствеността върху интелектуалната собственост, както и на предоставянето на права по нея, за всеки конкретен случай.

(7) Ръководителят поема задължението да уведоми студентите за всякакви договорни въпроси или въпроси от конфиденциален характер, свързани с интелектуалната собственост преди започването на проекта по изследователската дейност.

(8) Студенти, които са допринесли за развитието на интелектуална собственост чрез създаването на проекти, дисертации или изследвания във връзка с научноизследователската дейност, следва да уведомят за това своя ръководител.

V. Научноизследователска дейност, съвместни изследвания, участие на трети страни и колективно упражняване на право на собственост

Чл. 25. Трети страни могат да участват в научноизследователската дейност на Университета по силата на договор за поръчка, уреждащ правото на собственост върху интелектуалната и индустриалната собственост, неговото упражняване и прехвърляне.

Чл. 26. (1) В случаите, при които интелектуалната/индустриалната собственост или патент/полезен модел възниква в резултат на изследователска дейност, финансирана от трети лица, собствеността и упражняването на права върху същата се уреждат в писмен договор между страните.

(2) В случаите по ал. 1 всички преподаватели, студенти и докторанти, участващи в проекта, който се финансира изцяло или частично от трети лица, следва да бъдат уведомени от лицето, водещо проекта, за договорните клаузи преди започване на изследването.

(3) В случаите, при които Университетът сключва договор с трета страна за консултация при осъществяването на изследователската дейност, при която се предвижда същата да се осъществи от служител на Университета, отношенията, свързани със собствеността върху интелектуалната или индустриалната собственост, произтичаща в резултат на предоставените консултации, следва да се уреждат с договор за всеки конкретен случай.

Чл. 27. (1) При извършване на съвместни изследвания с други научноизследователски организации, собствеността върху новите знания следва да принадлежи на страната която ги е създала, но може да бъде предоставена на различните страни въз основа на договорно споразумение, сключено предварително, отразяващо адекватно съответните интереси, задачи, финансово и друго участие на страните в проекта.

(2) Когато в резултат на съвместната изследователска дейност се създаде изобретение и патентът е съпритежание на повече от едно лица и между тях не е уговорено друго, изобретението може да се използва от всеки съпритежател в пълен обем, а всички останали права се упражняват със съгласието на всички съпритежатели. В тези случаи се прилагат правилата за съсобственост съгласно Закона за собствеността.

(3) Във всички случаи на съвместно създаване на произведение под формата на учебни материали, сборници, помагала и други, авторското право върху произведение, създадено от две или повече лица се определя, съобразно разпоредбите на Закона за авторското право и сродните му права.

(4) За всяко използване на произведението и за преработването му е необходимо съгласието на всички съавтори, с изключение на случаите по чл. 24.

(5) Правото на интелектуална собственост върху създадени научни тези и дисертации принадлежи на техния автор. Същият може да го прехвърли на Университета по силата на договор, сключван за всеки конкретен случай.

VI. Специфични обекти на интелектуална собственост, създадени в резултат на научноизследователска дейност и предоставяне на права

Чл. 28. (1) Авторското право върху компютърни програми и бази данни, създадени в рамките на трудово правоотношение, принадлежи на Университета.

(2) Университетът притежава собствеността върху целия софтуер и свързаните с него системи, които са получени в резултат на нормалното упражняване на трудово-правните задължения на персонала.

(3) Университетът запазва също правото си на собственост върху софтуер и свързаните с него системи, които са получени в резултат на участието на студенти в изследователската дейност.

(4) Университетът притежава собствеността върху базите данни, които са получени в резултат на нормалното упражняване на трудовоправните задължения на персонала.

(5) Университетът запазва също правото си на собственост върху базите данни, които са получени в резултат на участието на студенти в изследователската дейност.

(6) В случаите, в които авторското право принадлежи на Университета, академичният състав, студентите и третите страни следва да използва следното съобщение върху всички материали: "© наименованието на Университета 20[xx]. Всички права запазени."

Чл. 29. (1) Предоставянето на права по интелектуалната/индустриалната собственост и/или патент/полезен модел, създадена в резултат на научноизследователската дейност, е в зависимост от съответните обекти и се разглежда отделно за всеки конкретен случай.

(2) Авторът отстъпва на Университета изключителното или неизключителното право да използва създаденото от него произведение при определени условия и срещу възнаграждение за всеки конкретен случай с договор за използване на произведението. В договора може да бъде договорено възнаграждение.

(3) Когато отстъпи на Университета изключително право за използване на произведение, авторът не може сам да го използва по начина, за срока и на територията, уговорени в договора, нито да отстъпва това право на трети лица.

(4) Когато отстъпи на Университета неизключително право за използване на произведение, авторът може сам да го използва, както и да отстъпва неизключително право върху същото произведение на трети лица.

(5) Договорът за използване на произведение може да се сключи за срок до десет години.

(6) Когато се касае за прехвърляне на права по патентовани изобретения, се предвижда сключването на лицензионни договори за всеки конкретен случай. Лицензията може да бъде обикновена, изключителна, пълна или ограничена.

(7) При обикновената (неизключителна) лицензия лицензодателят, преотстъпвайки лицензия на едно лице, запазва правото си да преотстъпва такава лицензия и на други лица, както и сам да използва нематериалния обект. Освен ако не е предвидено изрично в договора, лицензополучателят няма право да преотстъпва лицензия на други лица.

(8) Изключителната лицензия следва да бъде изрично уговорена. В този случай лицензодателят няма право да отстъпва предмета на лицензията на други лица и може да използва обекта само ако изрично е уговорено. Лицензополучателят има право да преотстъпва правата по лицензията на трети лица чрез сублицензии. Това право може да бъде ограничено чрез изрична уговорка или да се постави в зависимост от съгласието на лицензодателя.

(9) Пълна е лицензията, при която не се предвиждат ограничения за използване на обекта на индустриална собственост.

(10) Ограничената лицензия може да съдържа ограничения в използването, които следва да се уговорят за всеки конкретен случай.

Чл. 30. Вън от изброените в чл. 29 от настоящия Правилник случаи на предоставяне на правата по индустриална/интелектуална собственост и/или

патент/полезен модел, същите следва да се прехвърлят и предоставят при спазване разпоредбите на българското законодателство.

VII. Конфиденциална информация и установяване на нарушения на права

Чл. 31. (1) Персоналът, студентите и третите страни, страни по договорни правоотношения във връзка с извършването на научноизследователската дейност, се задължават да не използват или разгласяват информация, станала им достъпна с изпълнение на задълженията по договорното правоотношение и посочена в договора или в условията на научноизследователския проект като конфиденциална.

(2) Във всеки трудов, граждански, докторантски договор и договор за обучение, сключен от лицата по ал. 1, другата страна по договора се задължава да опазва в тайна всички обстоятелства, станали известни в процедурата по регистриране, закрила и използване на интелектуалния продукт (секретно споразумение), което има сила в срок до 3 години след прекратяване на договора.

(3) Забранява се използването или разгласяването на информация и когато тя е узната или съобщена при условие да не бъде използвана или разгласявана.

(4) При неизпълнение на задължението за конфиденциалност, деканите/директорите на съответните основни структурни звена на МУ-София предприемат мерки за реализиране на дисциплинарна, съответно имуществена отговорност за причинените вреди.

(5) След прекратяване на договорите по ал. 2, обектите на интелектуална собственост, създадени в изпълнение на същите, остават собственост на МУ-София, респективно на притежателите на собствеността.

Чл. 32. При установяване на нарушение на правата върху обектите на интелектуална/индустриална собственост и/или патент/полезен модел, залегнали в настоящия Правилник, Университетът запазва правото си да сезира съответните компетентни органи.

VIII. Бази данни на регистрираните и поддържани обекти на интелектуална/индустриална собственост и/или патент/полезен модел

Чл. 33. Основните структурни звена на МУ - София създават и поддържат в актуално състояние база-данни на:

1. регистрираните и поддържани обекти на интелектуална собственост: изобретения, полезни модели, марки, дизайни, интегрални схеми, сортове растения, породи животни и др.

2. всички притежавани от тях обекти на интелектуална собственост (изобретения, полезни модели, марки, дизайни, интегрални схеми, сортове растения, породи животни, авторско право и сродни на него права).

3. публикационната активност на академичния състав на основното структурно звено.

IX. Разпределение на приходите от търговска реализация на интелектуален продукт

Чл. 34. (1) Приходите от търговска реализация на обектите на интелектуална собственост се разпределят както следва:

1. за създателя на интелектуален продукт - 50%;
2. за съответното основно структурно звено на МУ – София - 30 %;
3. за партията "Развитие" на МУ - София - 20 %.

(2) Приходите от търговска реализация на обектите на интелектуална собственост, получени в резултат на договори с външни възложители, се разпределят както следва:

1. за създателя на интелектуален продукт - 50%;
2. за съответното основно структурно звено на МУ-София - 40 %;
3. за партия "Развитие" на МУ-София - 10 %.

Х. Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. При създаване на настоящият правилник са спазвани правилата на следните нормативни актове: Закон за патентите и регистрацията на полезни модели, Закон за авторското право и сродните му права и Закон за марките и географските означения. За всички неуредени в настоящия Правилник въпроси се прилагат разпоредбите на българското законодателство.

§ 2. Настоящият Правилник е приет с решение на Академичния съвет на МУ-София от 25.10.2016 г. (Протокол № 6) и влиза в сила от датата на приемането му и се публикува на електронната страница на МУ-София.

§ 3. Изпълнението на този правилник се възлага на деканите/директорите на основните структурни звена в МУ-София. До създаването на Научноизследователски център на МУ – София, правомощията му се упражняват от основните структурни звена на университета.

§ 4. В Правилника за дейността на съответното основно структурно звено на МУ-София се регламентира организацията на дейността, свързана със регистриране, използване и закрила на притежаваните от звеното обекти на интелектуална собственост.

§ 5. В Правилника за вътрешния трудов ред на съответното основно структурно звено на МУ-София се регламентират правата и задълженията на страните по трудовото правоотношение по повод регистриране, закрила и използване на притежаваните от звеното обекти на интелектуална собственост, ако не противоречи на действащата нормативна уредба.

§ 6. Образците на формулярите по този правилник се утвърждават от Академичния съвет на МУ - София.